

ECLI:NL:HR:2017:3020

Instantie	Hoge Raad
Datum uitspraak	28-11-2017
Datum publicatie	28-11-2017
Zaaknummer	16/00208
Formele relaties	Conclusie: ECLI:NL:PHR:2017:1261, Gevolgd
Rechtsgebieden	Strafrecht
Bijzondere kenmerken	Cassatie
Inhoudsindicatie	Medeplegen gekwalificeerde diefstal van geldbedrag van 2.100,- uit woning (b.p. A), witwassen door uit misdrijf afkomstig geldbedrag van 2.350,- voorhanden te hebben in slaapkamer van woning en medeplegen poging tot gekwalificeerde diefstal uit woningen (b.p. B). 1. Witwassen, art. 420bis.1.b Sr. Afkomstig uit eigen misdrijf? 2. Wettelijke rente bij vorderingen b.p. A en b.p. B. 3. Voldoende verband a.b.i. art. 51f en 361.2 Sv t.a.v. vordering b.p. B. Ad 1. HR herhaalt relevante overwegingen uit ECLI:NL:HR:2014:702 en ECLI:NL:HR:2016:2842 over de kwalificeerbaarheid als witwassen van het "verwerven of voorhanden hebben" van onmiddellijk uit eigen misdrijf afkomstige voorwerpen en ECLI:NL:HR:2015:1655 m.b.t. de factoren die van belang zijn bij de beoordeling van de begrijpelijkheid van het oordeel dat niet sprake is van een onmiddellijk uit eigen misdrijf afkomstig voorwerp indien de feitenrechter die kwalificatiebeslissing niet heeft gemotiveerd. Hof heeft o.m. vastgesteld dat in de slaapkamer van verdachte een bedrag van 2.350, is aangetroffen, dat verdachte vanaf 2012 geen inkomsten uit arbeid of uitkering heeft gehad, dat niet aannemelijk is geworden dat verdachte de onder hem aangetroffen bankbiljetten van 500, bij de bank heeft besteld, en dat de verklaring van verdachte omtrent de legale herkomst van het geld niet aannemelijk is. Mede gelet op de korte tijdsperiode tussen de bewezenverklaarde diefstal uit een woning en het voorhanden hebben van het geldbedrag en in aanmerking genomen dat namens verdachte o.m. is aangevoerd dat het aangetroffen geldbedrag uit de bewezenverklaarde inbraak afkomstig was, is oordeel Hof dat onvoldoende aannemelijk is geworden dat het in de bewezenverklaring bedoelde geldbedrag uit eigen misdrijf afkomstig is niet z.m. begrijpelijk. Ad. 2. In cassatie moet het ervoor worden gehouden dat door b.p. A in e.a. niet op de door de bij de wet voorgeschreven wijze wettelijke rente is gevorderd. In aanmerking genomen dat een b.p. haar vordering in h.b. niet kan vermeederen, ook niet met de wettelijke rente (vgl. ECLI:NL:HR:2000:AA4262), heeft het Hof ten onrechte beslist dat die rente vergoed moet worden. Ook t.a.v. vordering b.p. B heeft Hof ten onrechte beslist dat vordering vermeederd dient te worden met de wettelijke rente, nu de stukken van het geding niet inhouden dat b.p. B vergoeding van de wettelijke rente heeft gevorderd. Ad. 3. Een b.p. kan in het strafproces vergoeding van schade vorderen van schade die zij door een strafbaar feit heeft geleden indien voldoende verband bestaat tussen het bewezenverklaarde handelen en de schade om te kunnen aannemen dat deze door dit handelen rechtstreeks schade heeft geleden (vgl. ECLI:NL:HR:2014:959). Hof heeft kennelijk aangenomen dat er voldoende rechtstreeks verband bestaat tussen de bewezenverklaarde poging tot diefstal met braak en de door b.p. B geleden schade. Dit oordeel is niet z.m. begrijpelijk, nu de gevorderde schade o.m. betrekking heeft op herstelwerkzaamheden aan de desbetreffende woning en Hof verdachte heeft vrijgesproken van de tlgd. poging tot diefstal met braak in/uit die woning.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl NJ 2017/474 RvdW 2017/1293 SR-Updates.nl 2017-0474 NbSr 2018/46

Uitspraak

28 november 2017

Strafkamer

nr. S 16/00208

SG/CB

Hoge Raad der Nederlanden

Arrest

op het beroep in cassatie tegen een arrest van het Gerechtshof Amsterdam van 22 september 2015, nummer 23/002535-13, in de strafzaak tegen:

[verdachte], geboren te [geboorteplaats] op [geboortedatum] 1990.

1 Geding in cassatie

Het beroep is ingesteld door de verdachte. Namens deze hebben Th.J. Kelder en N. Gonzalez Bos, beiden advocaat te Den Haag bij schriftuur middelen van cassatie voorgesteld. De schriftuur is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit.

Namens de benadeelde partij [betrokkene 1] heeft J.H. Pelle, advocaat te Den Haag, een verweerschrift ingediend.

De Advocaat-Generaal A.E. Harteveld heeft geconcludeerd tot vernietiging van het bestreden arrest, maar uitsluitend wat betreft de beslissingen ten aanzien van het onder 2 tenlastegelegde en de strafoplegging, alsmede de beslissingen met betrekking tot de vorderingen van de benadeelde partijen [betrokkene 1] en [A] B.V., tot zodanige op art. 440 Sv gebaseerde beslissing als de Hoge Raad gepast zal voorkomen en tot verwerping van het beroep voor het overige.

2 Beoordeling van het eerste middel

2.1. Het middel klaagt over het oordeel van het Hof dat het onder 2 bewezenverklaarde "witwassen" oplevert.

2.2. Ten laste van de verdachte is bewezenverklaard dat:

"1. hij op 31 januari 2013 te Amstelveen tezamen en in vereniging met anderen met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening uit een woning ([a-straat 1]) heeft weggenomen een kluis, een grote hoeveelheid sieraden, een MP3-speler, merk: Ipod, een laptop, een computer, een fototoestel inclusief toebehoren, een portemonnee, 2100 euro, passen en autosleutels en fietssleutels, toebehorende aan [betrokkene 1] en/of [betrokkene 2] , waarbij verdachte en zijn mededaders zich de toegang tot de plaats des misdrijs hebben verschaft en de weg te nemen goederen onder hun bereik hebben gebracht door middel van braak en/of verbreking van een slot en een deur van voornoemde woning;

2. hij op 7 februari 2013 te Amsterdam een geldbedrag van 2350 euro voorhanden heeft gehad, terwijl hij wist dat dit geldbedrag - onmiddellijk of middellijk - afkomstig was uit enig misdrijf;

3. hij op 4 februari 2013 te Amsterdam, ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om tezamen en in vereniging met anderen met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening uit woningen, gelegen aan [b-straat] 160 en 162, goederen en/of geld van hun gading weg te nemen, toebehorende aan [betrokkene 3] en/of [betrokkene 4] , en zich daarbij de toegang tot voornoemde woningen te verschaffen door middel van braak en/of verbreking, naar voornoemde woningen is gegaan, waarna hij en zijn mededaders hebben aangebeld bij perceel 162, de cilinder van het voordeurslot van perceel 162 hebben verwijderd, met een puntig voorwerp in het voordeurslot van perceel 162 hebben gestoken en met dat puntige voorwerp het voordeurslot van perceel 162 hebben getracht open te draaien en vervolgens naar de voordeur van perceel 160 zijn gegaan, een schroef in het voordeurslot van perceel 160 hebben gedraaid en tegen die voordeur hebben geduwd en getrapt de cilinder van het slot van die deur hebben verbroken."

2.3. Het Hof heeft ten aanzien van deze bewezenverklaring onder meer het volgende overwogen:

"De raadvrouw van de verdachte heeft zich in hoger beroep ten aanzien van het onder 2 ten laste gelegde op het standpunt gesteld dat

a) de verklaring van de verdachte, zoals afgelegd in eerste aanleg, voldoende verifieerbaar en aannemelijk is. Derhalve dient vrijspraak te volgen nu niet vaststaat dat het geld van misdrijf afkomstig is.

b) feit 2 in samenhang moet worden gezien met de feiten 1 en 3 en dat er derhalve sprake is van witwassen van geld uit eigen misdrijf, maar dat de verdachte geen verhullende of verbergende handelingen heeft verricht, zodat het feit niet als zodanig kan worden gekwalificeerd.

(...)

Het Hof overweegt hieromtrent als volgt.

Ad a) Bij de beoordeling van dit feit stelt het hof het volgende voorop. Naar bestendige jurisprudentie kan, in een geval zoals dat zich hier voordoet, waarin geen direct bewijs voor inkomsten uit brondelicten aanwezig is, witwassen bewezen worden geacht, indien het op grond van de vastgestelde feiten en omstandigheden niet anders kan zijn dan dat - zoals door de advocaat-generaal is gerekwireerd - de goederen uit enig misdrijf afkomstig zijn. Het ligt op de weg van het Openbaar Ministerie om zicht te bieden op het bewijs waaruit zodanige feiten en omstandigheden kunnen worden afgeleid. De toetsing door de zittingsrechter dient daarbij de volgende stappen te doorlopen. Allereerst zal moeten worden vastgesteld of de aangedragen feiten en omstandigheden van dien aard zijn dat zonder meer sprake is van een vermoeden van witwassen. Indien zulks zich voordoet, mag van de verdachte worden verlangd dat hij een verklaring geeft voor de herkomst van het geld of de goederen. Zo een verklaring dient te voldoen aan de vereisten dat zij concreet, min of meer verifieerbaar en niet op voorhand hoogst onwaarschijnlijk is. Bij de beoordeling van deze verklaring spelen de omstandigheden waaronder en het moment en de wijze waarop deze tot stand is gekomen mede een rol. Zo kan het van belang zijn of de verdachte van meet af aan een tegenwicht tegen de verdenking heeft geboden of dat hij eerst in een laat stadium van het onderzoek is gaan verklaren op een wijze die aan de hiervoor genoemde vereisten voldoet. Zodra het door de verdachte geboden tegenwicht daartoe aanleiding geeft, ligt het vervolgens op de weg van het Openbaar Ministerie om nader onderzoek te doen naar de, uit de verklaringen van de verdachte blijkende, alternatieve herkomst van het geld en de goederen. Uit de resultaten van een dergelijk onderzoek zal dienen te blijken dat met voldoende mate van zekerheid kan worden uitgesloten dat de goederen waarop de verdenking betrekking heeft, een legale herkomst hebben en dat derhalve een criminele herkomst als enige aanvaardbare verklaring kan gelden.

Het hof zal het onderhavige verwijt aan de hand van dit toetsingskader beoordelen.

Vermoeden van witwassen

Uit de stukken in het dossier en het verhandelde ter terechtzitting is het volgende gebleken. Bij een doorzoeking in de woning van de verdachte is in zijn slaapkamer een bedrag van 2.350,00 aangetroffen, bestaande uit drie biljetten van 500,00, vier biljetten van 100,00 en negen biljetten van 50,00. De verdachte heeft blijkens informatie van het UWV, DWI en de Belastingdienst vanaf 2012 geen inkomsten uit arbeid of uitkering gehad. Op basis van deze feiten en omstandigheden is sprake

van een vermoeden van witwassen. Gelet hierop mag van de verdachte worden verlangd dat hij een concrete, min of meer verifieerbare en niet op voorhand hoogst onwaarschijnlijke verklaring geeft aangaande het bij hem aangetroffen geldbedrag.

Verklaring herkomst geld

De verdachte heeft ter terechtzitting in eerste aanleg als verklaring voor de herkomst van voornoemd geldbedrag gegeven dat hij het geld als medepartner/vennoot van het bedrijf van zijn broer heeft verdiend. Het bedrijf van zijn broer is een vennootschap onder firma en de verdachte stond als medevennoot bij de Kamer van Koophandel ingeschreven. De broer van de verdachte deed de investeringen en dergelijke en de verdachte verrichtte de daadwerkelijke werkzaamheden waarvoor hij wit werd uitbetaald. Door de verdediging is deze verklaring van de verdachte ter terechtzitting in hoger beroep herhaald. Het hof acht deze verklaring niet aannemelijk, dit op grond van de omstandigheden dat de verdachte tijdens het vooronderzoek heeft geweigerd aan de reclassering het telefoonnummer van zijn broer te geven, waardoor zijn verklaring niet geverifieerd kon worden, hij geen uittreksel uit het handelsregister van de Kamer van Koophandel van de onderneming waarvoor hij zou hebben gewerkt, heeft overgelegd, hij blijkens de stukken van de Belastingdienst daar niet bekend is als vennoot in een bedrijf, en hij evenmin als werknemer bekend is bij de betreffende instanties. Het hof constateert dat de door de verdachte gegeven verklaringen omtrent de herkomst van het geld, niet voldoen aan de eerdergenoemde vereisten. Daarbij overweegt het hof nog dat een deel van het geldbedrag bestond uit coupures van 500,00, welke coupures speciaal bij de bank besteld dienen te worden, waarna de bank daarvan een aantekening maakt. Dat de verdachte deze coupures bij de bank heeft besteld en derhalve op die wijze de beschikking over die coupures heeft gekregen, is gesteld noch aannemelijk geworden, nog los van het feit dat deze biljetten nagenoeg uitsluitend in het criminele circuit worden gebruikt.

Conclusie

Het hof is van oordeel dat - gelet op het voorgaande - het niet anders kan zijn dan dat de goederen - middellijk of onmiddellijk - afkomstig zijn uit enig misdrijf en dat de verdachte daarvan op de hoogte was.

Ad b) De stelling van de raadvrouw dat het aangetroffen geldbedrag uit eigen misdrijf afkomstig was, is naar het oordeel van het hof onvoldoende aannemelijk geworden, temeer nu de verdachte daar zelf niets over heeft verklaard."

2.4. Het Hof heeft ten laste van de verdachte onder meer bewezenverklaard - kort gezegd - de diefstal uit een woning van 2.100, op 31 januari 2013 en het voorhanden hebben van een geldbedrag van 2.350, op 7 februari 2013, terwijl hij wist dat dit geldbedrag - onmiddellijk of middellijk - afkomstig was uit enig misdrijf.

2.5. Het middel doet een beroep op rechtspraak van de Hoge Raad over in het bijzonder de kwalificeerbaarheid als witwassen van het "verwerven of voorhanden hebben" van onmiddellijk uit eigen misdrijf afkomstige voorwerpen zoals opgenomen in art. 420bis, eerste lid onder b, en art. 420quater, eerste lid onder b, Sr.

Ten aanzien van het verwerven of voorhanden hebben van voorwerpen die "onmiddellijk" uit "eigen" misdrijf afkomstig zijn, geldt dat die gedragingen niet zonder meer als gewoon (schuld)witwassen kunnen worden gekwalificeerd. Wanneer het gaat om gewoon (schuld)witwassen bestaande in het verwerven of voorhanden hebben van een voorwerp dat onmiddellijk afkomstig is uit een door de verdachte zelf begaan misdrijf, moet uit de motivering van de uitspraak kunnen worden afgeleid dat de gedragingen van de verdachte ook (kennelijk) gericht zijn geweest op het daadwerkelijk verbergen of verhullen van de criminele herkomst van het voorwerp.

Deze rechtspraak over de kwalificeerbaarheid van gewoon (schuld)witwassen houdt in dat indien vaststaat dat het enkele verwerven of voorhanden hebben door de verdachte van een voorwerp dat onmiddellijk afkomstig is uit een door hemzelf begaan misdrijf, niet kan hebben bijgedragen aan het verbergen of verhullen van de criminele herkomst van dat voorwerp, die gedraging niet als (schuld)witwassen kan worden gekwalificeerd. (Vgl. HR 25 maart 2014, ECLI:NL:HR:2014:702, NJ 2014/302 en HR 13 december 2016, ECLI:NL:HR:2016:2842, NJ 2017/218.)

2.6. Indien de feitenrechter zijn kwalificatiebeslissing in de hierboven bedoelde zin heeft gemotiveerd, kan die motivering in cassatie worden getoetst. Maar ook indien de feitenrechter de bewezenverklaring zonder hierop gerichte motivering als (schuld-)witwassen heeft gekwalificeerd omdat zich (kennelijk) niet een geval voordoet als hiervoor onder 2.5 bedoeld, kan dat (kennelijke) oordeel in cassatie op zijn begrijpelijkheid worden getoetst. Het oordeel dat niet sprake is van een onmiddellijk uit eigen misdrijf afkomstig voorwerp zal vooral niet begrijpelijk kunnen zijn indien:

(i) daarnaast sprake is van een ten laste van de verdachte uitgesproken bewezenverklaring ter zake van het begaan van een ander misdrijf met betrekking tot hetzelfde voorwerp, door middel van welk misdrijf de verdachte dat voorwerp kennelijk heeft verworven of voorhanden heeft (bijvoorbeeld de buit van een door de verdachte zelf begaan vermogensmisdrijf), dan wel

(ii) rechtstreeks uit de bewijsvoering voortvloeit dat sprake is van - kort gezegd - het verwerven of voorhanden hebben van een voorwerp dat onmiddellijk afkomstig is uit een door de verdachte zelf begaan misdrijf, dan wel

(iii) de juistheid in het midden is gelaten van hetgeen door of namens de verdachte met voldoende concretisering is aangevoerd met betrekking tot dit verwerven of voorhanden hebben door eigen misdrijf (vgl. HR 16 juni 2015, ECLI:NL: HR:2015:1655, NJ 2015/340, rov. 2.3.1 en 2.3.2).

2.7. Blijkens de bewijsvoering heeft het Hof onder meer vastgesteld dat:

- in de slaapkamer van de verdachte een bedrag van 2.350, is aangetroffen, bestaande uit drie biljetten van 500,, vier biljetten van 100, en negen biljetten van 50,;
- de verdachte vanaf 2012 geen inkomsten uit arbeid of uitkering heeft gehad;
- niet aannemelijk is geworden dat de verdachte de onder hem aangetroffen bankbiljetten van 500, bij de bank heeft besteld, en
- de verklaring van de verdachte omtrent de legale herkomst van het geld niet aannemelijk is.

2.8. Mede gelet op de korte tijdspanne tussen de ten laste van de verdachte bewezenverklaarde 2.9. diefstal uit een woning van 2.100, en het voorhanden hebben van een geldbedrag van 2.350,, en in aanmerking genomen dat namens de verdachte onder meer is aangevoerd dat het aangetroffen geldbedrag uit eigen misdrijf, te weten de onder 1 bewezenverklaarde woninginbraak, afkomstig was, is het oordeel van het Hof dat onvoldoende aannemelijk is geworden dat het in de bewezenverklaring bedoelde geldbedrag uit eigen misdrijf afkomstig is - in het licht van hetgeen hiervoor onder 2.6 onder (i) en (iii) is weergegeven - niet zonder meer begrijpelijk.

Het middel is terecht voorgesteld.

3 Beoordeling van het tweede middel

3.1. Het middel klaagt onder meer dat het Hof ten onrechte heeft beslist dat het aan de benadeelde partij [betrokkene 1] toegewezen bedrag aan schadevergoeding vermeerderd wordt met de wettelijke rente.

3.2. Het zich bij de aan de Hoge Raad toegezonden stukken bevindende voegingsformulier van de benadeelde partij houdt geen opgave in van de wettelijke rente. Ook uit de processen-verbaal van de terechtzittingen in eerste aanleg blijkt niet dat de benadeelde partij aldaar - alsnog - wettelijke rente heeft gevorderd. In cassatie moet het daarom ervoor worden gehouden dat door de benadeelde partij in eerste aanleg niet op de door de bij de wet voorgeschreven wijze wettelijke rente is gevorderd. In aanmerking genomen dat een benadeelde partij haar vordering in hoger beroep niet kan vermeerderen, ook niet met de wettelijke rente (vgl. HR 11 januari 2000, ECLI:NL:HR:2000:AA4262), heeft het Hof ten onrechte beslist dat die rente vergoed moet worden.

3.3. Het middel is in zoverre terecht voorgesteld.

3.4. Voor het overige kan het middel niet tot cassatie leiden. Dit behoeft, gezien art. 81, eerste lid, RO, geen nadere motivering nu het middel niet noopt tot beantwoording van rechtsvragen in het belang van de rechtseenheid of de rechtsontwikkeling.

4 Beoordeling van het derde middel

4.1. Het middel klaagt over de beslissingen met betrekking tot de vordering van de benadeelde partij [A] B.V.

4.2.1. Aan de verdachte is onder 3 tenlastegelegd, kort samengevat, poging tot diefstal met braak op 4 februari 2013 te Amsterdam "in/uit een of meer woning(en), gelegen aan [b-straat] 158 en/of 160 en/of 162".

4.2.2. Daarvan is bewezenverklaard dat:

"hij op 4 februari 2013 te Amsterdam, ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om tezamen en in vereniging met anderen met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening uit woningen, gelegen aan [b-straat] 160 en 162, goederen en/of geld van hun gading weg te nemen, toebehorende aan [betrokkene 3] en/of [betrokkene 4] , en zich daarbij de toegang tot voornoemde woningen te verschaffen door middel van braak en/of verbreking, naar voornoemde woningen is gegaan, waarna hij en zijn mededaders hebben aangebeld bij perceel 162, de cilinder van het voordeurslot van perceel 162 hebben verwijderd, met een puntig voorwerp in het voordeurslot van perceel 162 hebben gestoken en met dat puntige voorwerp het voordeurslot van perceel 162 hebben getracht open te draaien en vervolgens naar de voordeur van perceel 160 zijn gegaan, een schroef in het voordeurslot van perceel 160 hebben gedraaid en tegen die voordeur hebben geduwd en getrapt de cilinder van het slot van die deur hebben verbroken."

4.2.3. Bij de aan de Hoge Raad gezonden stukken van het geding bevindt zich een voegingsformulier op naam van de benadeelde partij [A] B.V. De als bijlage 1 aan dit formulier gehechte offerte van [B] houdt, voor zover voor de beoordeling van het middel van belang, in:

"Betreft: [b-straat] 158-160-162 Amsterdam (...) Offerte

(...)

Werkzaamheden

Leveren en plaatsen 3 noodcilinders nrs 158-160-162

(...)

Leveren en plaatsen 3 knopcilinders op certificaat, nrs 158-160-162

Leveren en plaatsen 2 meerpuntsluitingen, nrs 158-162

(...)

Sub totaal exclusief BTW 3.111,48

(...)

Totaal inclusief BTW 3.764,89."

4.2.4. Het Hof heeft de vordering van de benadeelde partij [A] B.V. toegewezen tot een bedrag van 3.111,48,-. Het Hof heeft daaromtrent het volgende overwogen:

"De benadeelde partij heeft zich in eerste aanleg in het strafproces gevoegd met een vordering tot schadevergoeding. Deze bedraagt 3.764,89. De vordering is bij het vonnis waarvan beroep toegewezen.

Uit het onderzoek ter terechtzitting is het hof voldoende gebleken dat de benadeelde partij als gevolg van het onder 3 bewezen verklaarde handelen van de verdachte rechtstreeks schade heeft geleden tot na te melden bedrag."

- 4.3. Een benadeelde partij kan in het strafproces vergoeding vorderen van de schade die zij door een strafbaar feit heeft geleden indien voldoende verband bestaat tussen het bewezenverklaarde handelen van de verdachte en de schade om te kunnen aannemen dat de benadeelde partij door dit handelen rechtstreeks schade heeft geleden (vgl. HR 22 april 2014, ECLI:NL:HR:2014:959, NJ 2014/256).
- 4.4. Het Hof heeft kennelijk aangenomen dat er voldoende rechtstreeks verband bestaat tussen de onder 3 bewezenverklaarde poging tot diefstal met braak en de door [A] B.V. geleden schade. Dit oordeel is niet zonder meer begrijpelijk, mede in aanmerking genomen dat de gevorderde schade onder meer betrekking heeft op herstelwerkzaamheden aan de woning gelegen aan [b-straat] 158 en het Hof de verdachte heeft vrijgesproken van de tenlastegelegde poging tot diefstal met braak in/uit die woning.
- 4.5. Voor zover het middel hierover klaagt, is het terecht voorgesteld.
- 4.6. Het Hof heeft beslist dat de vordering van de benadeelde partij [A] B.V., voor zover toegewezen, vermeerderd dient te worden met de wettelijke rente vanaf de in het arrest genoemde datum tot aan de dag der algehele voldoening. Nu de stukken van het geding niet inhouden dat de benadeelde partij [A] B.V. vergoeding van de wettelijke rente heeft gevorderd, heeft het Hof ten onrechte beslist dat die rente vergoed moet worden (vgl. HR 11 november 2000, ECLI:NL:HR:2000:AA4262, NJ 2000/217).
- 4.7. Het middel is ook in zoverre terecht voorgesteld.

5 Slotsom

Nu de Hoge Raad geen grond aanwezig oordeelt waarop de besteden uitspraak ambtshalve zou behoren te worden vernietigd, brengt hetgeen hiervoor is overwogen mee dat de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven, de middelen voor het overige geen bespreking behoeven en als volgt moet worden beslist.

6 Beslissing

De Hoge Raad:

vernietigt de bestreden uitspraak, maar uitsluitend wat betreft i) de bewezenverklaring van het onder 2 tenlastegelegde, ii) de strafoplegging, iii) de vermeerdering van het toegewezen bedrag van de vordering van de benadeelde partij [betrokkene 1] met de wettelijke rente en iv) de beslissingen met betrekking tot de vordering van de benadeelde partij [A] B.V.;

wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep in zoverre opnieuw wordt berecht en afgedaan;

verwerpt het beroep voor het overige.

Dit arrest is gewezen door de vice-president W.A.M. van Schendel als voorzitter, en de raadsheren V. van den Brink en A.L.J. van Strien, in bijzijn van de waarnemend griffier A.C. ten Klooster, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 28 november 2017.

